

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudi Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

ΚΛΑΤΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΦΑΣΕΙΣ
ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ
⟨B'⟩

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudi Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

Ad priorem librum, qui periiit (quae continuerit, indicatur infra p. 3—4), fortasse referenda, quae habet Olympiodorus in Aristotelis Meteora p. 188, 33 ed. Stüve: *τοῦ ἀστρονόμου λέγοντος ἀπὸ τριάντα μοιρῶν ἀφίστασθαι ἔκαστον ἄνεμον.* sed fieri potest, ut minus adcurate significetur δοξόντων καταγραφή Synt. VI 12. ad eam sine ullo dubio referendum, quod Olympiodorus habet p. 185, 34: *δὲ ἀργέστης, δὲν δὲ Πτολεμαῖος Ἰάπυγα προσαγορεύει.* — Cfr. Suáidas s. u. *Πτολεμαῖος δὲ Κλεύδιος χρηματίσας: οὗτος ἔγραψε . . . περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β.*

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ
ΚΑΙ
ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ

Οπόσαι μὲν οὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαφοραί, καὶ παρὰ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ 5 ποίας ὁφείλομεν ὑποτίθεσθαι τηρήσεις πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος ἀποδεῖξεις καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων τὰ λοιπὰ μεθοδεύειν, τουτέστι ποίας τε τοῦ διὰ μέσων τῶν ξωδίων κύκλου μοίραις ἔκαστος τῶν ἐπιζητουμένων ἀστέρων συμμεσούσαντει τε πανταχῷ καὶ συνα- 10 νατέλλει καὶ συγκαταδύνει καθ' ἔκάστην τῶν οἰκήσεων, ἔτι τε πηλίκας δεῖ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν φάσεων ἀπέχειν ὑπὸ γῆν περιφερείας ἐπί τε τοῦ γραφομένου μερίστου κύκλου καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ μέσου, καὶ πόσας ἀπέχειν αὐτοῦ μοίρας, ἀφ' ὧν οἱ καθ' ἔκαστον χρόνοι συνί- 15 στανται, διὰ μακροτέρων ἐν τῇ κατ' ἴδιᾳ συντάξει τῆσδε τῆς πραγματείας ἐφωδεύσαμεν προεκθέμενοι τὰς εἰρημένας πάσας καθ' ἔκαστον κλῖμα τῶν διαφορῶν

1. Φάσεις] Κλαυδίου Πτολεμαίου Φάσεις A. 5. παρά] Unger, περὶ A. 9. μοίραις] Wachsmuth, μοίρῶν A. 10. συμμεσούσαντει]

Unger, συμμεσούσαν] A. συνατέλλει A, corr. m. 2. 12. δεῖ] Unger, διὰ A. ἐπέχειν Unger. 14. ἐπέχειν Unger. 15. αὐτόν Unger. 16. μακροτέρων] comp. A. ἴδια] ἴδια | seq. lac. 1 lit. A, ἴδια] Wachsmuth. 17. προεκθέμενοι Unger cum Bonaventura. 18. εὑρημένας Unger.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

πηλικότητας τῶν ποιουμένων ἀνατολὰς καὶ δύσεις πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ὑποτιθεμένοις ἡμῖν ἔ κλιμασι τοῖς περὶ τὸν μέσον μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἡμιαρθρῶν διαφέρουσιν 5 ἀλλήλων. ὃν πρῶτον μὲν ὡς ἀπὸ μεσημβρίας λαμβάνομεν τὸν γραφόμενον διὰ Συήνης καὶ Βερενίκης καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἦγ^τ Λ', δεύτερον δὲ τὸν γραφόμενον διὰ τῆς Άλιου Αἰγύπτου τὸν καὶ μικρῷ νοτιώτερον 10 Ἀλεξανδρείας τε καὶ Κυρήνης καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ἰδ^τ ὥρῶν ἔστιν ἴσημερινῶν, τρίτον δὲ κλῖμα τὸν γραφόμενον διὰ Ρόδου καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ἰδ^τ Λ' ἔστιν ὥρῶν ἴσημερινῶν, 15 τέταρτον δὲ κλῖμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου Ἐλλησπόντου καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν ἔστιν ἴσημερινῶν τε, πέμπτον δὲ κλῖμα τὸν γραφόμενον δι' Ακυληίας καὶ Οὐιέννης καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων, ἐν οἷς 20 ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὥρῶν τε Λ' ἴσημερινῶν. αὐτοὺς δὲ τὸν χρόνους τῶν φάσεων τοὺς τὸ τέλος εἰληφότας τῆς χρήσεως, ὃν ἔνεκεν ἀναγκαῖον κάκείνων ἀπάντων προδιεργάσασθαι τοὺς ἐπιλογισμούς, καὶ μέχρι μόνων τῶν ἐπισημοτέρων λαμπρῶν ἀστέρων 25 μετὰ τῶν τετηρημένων τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς φάσεσιν

3. ὑποτιθεμένοις] Unger, ὑποθεμένοις A. εἶ] A. περὶ] παρὰ Unger. 8. [τὸν] Λ' ἔστιν ἴσημερινῶν Wachsmuth. 9. Άλιον] (Hadriani?) Ἡλιουπόλεως Unger. τὸν καὶ] Hercher, καὶ τὸν A, καὶ Wachsmuth. 15. τόντο corr. ex τὸ A. Ἐλλησπόντου A.

18. τόντο] τὸ A. δι' Ακυληίας] Unger (Ακουνιληίας), διὰ κοῦλον^τ A. 22. ὃν τῆς χρήσεως Unger, τῆς χρήσεως ἔνεκεν ὃν Halma. ἀναγκαῖον τὴν Unger. 23. καὶ — 24. λαμπρῶν] μέχρι μέντοι τῶν ἐπισημοτέρων καὶ λαμπροτέρων Unger.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

ΦΑΣΕΙΣ

5

ἐπισημασιῶν ἐνταῦθα τοῦ προχείρου χάριν ἐκδησμεθα
μικρὰ προδιελθόντες περὶ τῶν φάσεων αὐτῶν καὶ τῆς
χρησεως τῶν ἐπὶ μέρους παρατηρήσεων.

2. Φάσιν μὲν δὴ καλοῦμεν ἀπλανοῦς ἀστέρος τὸν
πρὸς ἥλιον καὶ τὸν δρίζοντα λαμβανόμενον αὐτοῦ 5
σχηματισμὸν τὸν πρῶτον ἡ ἔδχατον τῶν φαινομένων,
παρ' ὃ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας. τῶν δὲ τοῦ-
τον τὸν τρόπον ὑποιθεμένων σχηματισμῶν τέσσαρες
αἱ γενικώτεραι συνίστανται διαφοραῖ· τοσαῦται γὰρ
θέσεις μεταλαμβάνονται τοῦ τε ἥλιου καὶ τοῦ ἀστέρος 10
πρὸς ἄλληλους τε καὶ τὰ δύο τοῦ δρίζοντος ἡμικύ-
κλια τό τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ πρὸς δυσμάς. ση-
μαίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν ἀστέρων καθ' ἐκάτερον τῶν
ἡμικυκλίων θέσις κοινότερον ἀπό τε τῆς ἀνατολῆς καὶ
δύσεως, ἡ δὲ τοῦ ἥλιου κατὰ τὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δει- 15
κυνομένων χρόνων ἰδιον ἀπό τε τῆς ἐφάσης καὶ τῆς
ἔσπερίας, διόπερ, διαν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν
ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου λαμβάνωμεν,
τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν καλοῦμεν κοινῶς ἐφάν
ἀνατολήν, διαν μὲν δὲ ἀμφοτέρους πάλιν ἐπὶ τοῦ πρὸς 20
δυσμάς, καὶ τοῦτον τὸν συσχηματισμὸν καλοῦμεν
ἔσπερίαν δύσιν, ἐναλλάξ δὲ ἐχόντων, διαν μὲν τὸν
ἀστέρα νοῶμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμάς, τὸν τοιοῦτον σχηματισ-
μὸν καλοῦμεν ἔσπερίαν ἀνατολήν, διαν δὲ ἀνάπταιν 25
τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸν ἀστέρα ἐπὶ

14. θέσεις] corr. ex θέσεις A. 16. ἐφάσης] ἐω Unger. 17. ἔσπε-
ριας Unger. 18. Mg. ση. ἐφάν ἀνατολή ἔστιν, ὅταν ἐπὶ τοῦ ἀνατο-
λικοῦ δρίζοντος λαμβάνωμεν (comp.) τὸν ἀστέρα (comp.) προηγού-
μενον τοῦ θέσεις κατὰ τὴν τοῦ παντὸς περιφοράν A. 21. συσχη-
ματισμὸν A.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

6

ΚΛΑΤΔΙΟΤ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΤ

τοῦ πρὸς δυσμάς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν
ἔφαν δύσιν.

3. Πάλιν δὴ καθ' ἔκαστον τῶν ἐκκειμένων τεσ-
σάρων σχηματισμῶν δύο γίνονται πρῶται διαφοραί·
5 τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν καλοῦμεν ἀληθινούς, τοὺς δὲ
φαινομένους. καὶ κοινότερον ἀληθινοὶ μέν εἰσιν,
ὅσοι μὴ τὸν ἀστέρα μόνον ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἔχοντι
καὶ τοῦ ἀκριβῶς τὸν δρίξοντα, φαινόμενοι δέ,
ὅσοι τὸν μὲν ἀστέρα καὶ τοῦ ἀκριβῶς τὸν δρίξοντα, τὸν
10 δὲ ἥλιον ὑπὸ γῆν, οὐ μὴν οὕτως ἀπλῶς, ἀλλ' ἥτοι
πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς ἢ μετ' αὐτήν τὴν δύσιν.
ἴδιαίτερον δὲ καθ' ἔκαστον τῶν σχηματισμῶν ἔφαν μὲν
ἀνατολὴν ἀληθινὴν λέγοντες, δταν συνανατέλλωσιν
ὅ τε ἀστὴρ καὶ ὁ ἥλιος, ἐσπερίαν δὲ ἀνατολὴν ἀληθῆ,
15 δταν ἄμα τῷ ἥλιῳ δύνοντι ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλῃ, ἔφαν
δὲ δύσιν ἀληθῆ, δταν ἄμα τῷ ἥλιῳ ἀνατέλλοντι
ὁ ἀστὴρ δύνη, ἐσπερίαν δὲ δύσιν ἀληθῆ, δταν
συγκαταδύνωσιν ὅ τε ἀστὴρ καὶ ὁ ἥλιος, πάλιν δ'
αὖ ἔφαν ἀνατολὴν φαινομένην, δταν πρὸ τῆς ἀνα-
20 τολῆς τοῦ ἥλιου καὶ ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλων φαίνηται,
ἐσπερίαν δ' ἀνατολὴν φαινομένην, δταν μετὰ τὴν
τοῦ ἥλιου δύσιν ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλων φαίνηται, ἔφαν
δὲ δύσιν φαινομένην, δταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ
ἥλιου ὁ ἀστὴρ δύνων φαίνηται, ἐσπερίαν δὲ δύσιν
25 φαινομένην, δταν μετὰ τὴν τοῦ ἥλιου δύσιν καὶ ὁ
ἀστὴρ δύνων φαίνηται.

4. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθινῶν σχηματισμῶν οὐ
μόνους τοὺς τῶν ἀστέρων ἀλλὰ καὶ τοὺς τοῦ ἥλιου

3. δὴ] δέ Halma. ἐκκειμένων] Unger, ἐγκειμένων A.

7. ἔχοντι] Unger, ἔχωσι A. 11. μετ' αὐτήν] μετὰ ταύτην A.

15. ἀνατέλλῃ | seq. lac. 4 litt. A. 17. δύνη] seq. lac. 8 litt. A.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

ΦΑΣΕΙΣ

7

τόπους θεωρεῖσθαι συμβέβηκεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατ' αὐτὸν συνίσταται τὸν δοκίζοντα, ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων, ἐφ' ὅσον οὕτως ἀπλῶς αὐτοὺς ἀκούομεν, οὐκέτι καὶ τοὺς τοῦ ἡλίου πάντας· δυνατὸν γὰρ γίνεται καὶ πλείοσιν ἡμέραις κατὰ διαφόρους ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου διαστάσεις ἑωθινάς τε καὶ ἐσπερινάς τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις φαίνεσθαι τῶν ἀστέρων ὡς ἀν ὑποδεχομένων τινὰ παραλλαξιν τῶν ὑποκειμένων χρόνων. διόπερ οὐδέτερον τῶν κατειλεγμένων σχηματισμῶν ἥδη καὶ φάσεις ἥτεον· ἡ μὲν γὰρ φάσις 10 δήλωσίς ἔστιν ὧρισμένου τε ἄμα καὶ φαινομένου σχηματισμοῦ, τῶν δ' ἐκκειμένων οἱ μὲν ἀληθινοὶ τοὺς χρόνους αὐτοὺς καθιστῶσιν ἀφανεῖς, οἱ δὲ φαινόμενοι τοὺς τοῦ ἡλίου τόπους. δταν οὖν τοὺς φαινομένους μηκέθ' ἀπλῶς οὕτως εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκδεχώμεθα, 15 προσδιορίζόμενοι δὲ τοὺς πρώτους ἡ ἐσχάτους τῶν ἀνατολῶν καὶ τῶν δύσεων, τότε καὶ τὸ τῆς φάσεως ἵδιον περιέχονταν ἐνὸς ἥδη γινομένον καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡλιον τόπου, καθ' ὃν ὅντος αὐτοῦ πρώτου ἡ ἐσχάτον οἱ ἀστέρες ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες φαίνεσθαι 20 δύνανται, καὶ συνίστανται κατὰ τὸν τοιούτον ἥδη διορισμὸν ἐπὶ μέν γε τῶν ἐκκειμένων παραλλήλων καὶ διλοις, ἐφ' ὅσον τέμνει τοὺς τροπικοὺς δὲ δοιᾶν, ἐώς μὲν ἀνατολικὴ φάσις ἡ πρώτη τῶν φαινομένων ἀνατολή, ἐσπεριαὶ δὲ ἀνατολικὴ φάσις ἡ ἐσχάτη τῶν 25 φαινομένων τοῦ ἀστέρος ἀνατολή, καὶ πάλιν ἐφά μὲν δυτικὴ φάσις ἡ πρώτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος

6. τάς] Wachsmuth, om. A. 8. παραλλαξιν] Unger, παρὰ ἀπ̄ A.
 9. οὐδέτερονς Unger. 15. μηκέθ'] Unger, μὴ καθ' A.
 16. προσδιορίζωμεν Unger. τὰς πρώτας ἡ ἐσχάτας Unger.
 18. παραλλαξιν? 22. μέν γε] τε Unger. ἐκκειμένων] corr.
 ex ἐγκειμένων A. παραλλήλων] ≈ A.

δύσις, ἐσπερία δὲ δυτικὴ φάσις ἡ ἐσχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀστέρος δύσις.

5. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὸν τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων κύκλου τὰς θέσεις ἔχοντων ἀπλανῶν ἡ 5 τάξις τῶν φάσεων τὸν ἐκκείμενον περιέχει τρόπον· κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ τῆς ἑφάσ ἀνατολῆς ἔως τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς χρόνον οἱ ἀστέρες ἀνατέλλοντες καὶ οὐδύνοντες φαίνονται, τὸν δὲ μεταξὺ τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς καὶ τῆς ἑφάσ δύσεως φαίνονται μέν, οὔτε δὲ 10 ἀνατέλλοντες οὔτε δύνοντες, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἐσπερίας δύσεως ἔως τῆς ἑφάσ ἀνατολῆς ὅλως οὐ φαίνονται. τούτους δέ, δτε μὲν ἀφανίζονται τινα χρόνον, καλοῦμεν ἐπιτέλλοντας καὶ ιρυπτομένους, καὶ τὴν μὲν ἑφάσ αὐτῶν ἀνατολὴν ἀπλῶς ἐπιτολήν καλοῦμεν, τὴν δὲ 15 ἐσπερίαν δύσιν ἀπλῶς ιρύψιν, δτε δὲ φαίνονται τινα χρόνον μήτε ἀνατέλλοντες μήτε δύνοντες κολοβοδιεξόδους καλοῦσιν.

6. Ἐπὶ δὲ τῶν ἴκανην ἀπεχόντων ἀστέρων διάστασιν τοῦ διὰ μέσων πρὸς ἄρκτους ἡ μεσημβρίαν 20 ἐνίστεται μεταπίπτει τῆς ἐκκειμένης τάξεως κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν συξυγιῶν, καὶ τὸ μὲν ἐτερον τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων μετὰ τῆς τάξεως τηρεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον συμμεταπίπτει τῇ κατ' αὐτὸν τάξει. τοῖς μὲν γὰρ νοτιωτέραν ἔχουσι τοῦ διὰ μέσων τὴν θέσιν ἡ 25 μὲν ἐσπερία δύσις τηρεῖται προχρονοῦσα τῆς ἑφάσ ἀνατολῆς καὶ τὸ τῶν ἐπιτολῶν καὶ ιρύψεων ἰδιον, δτι τὸν μεταξὺ πάλιν τῶν δύο τούτων φάσεων χρό-

4. κύκλος A. 6. κατά] καὶ κατά Unger. 7. οἱ ἀστέρες χρόνον A. 9. δὲ] Unger cum Bonaventura, om. A. 24. νοτιωτέραν] Unger cum Bonaventura, νοτιωτέροις A. ἥ] εἰ A. 25. τηρεῖται] Bonaventura, στηρίζεται A. προχρονοῦσα] Bonaventura, ποινοχρονοῦσα A. ἑφάσ] Wachsmuth cum Bonaventura, om. A.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

ΦΑΣΕΙΣ

9

νον ἀφανίζονται τέλεον, ἡ δὲ ἔφας δύσις ἀνάπαλιν ἐνίστε προχρονεῖ τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς, ὡς μηκέτι τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἵδιον αὐτοῖς ἐπισυμπίπτειν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλονυμένων υγιτιδιεξόδων, ἐπειδὴ τὸν ἀπὸ τῆς ἔφας δύσεως ἔως τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς 5 χρόνον καὶ ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες καὶ δλον τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαλίου διεξίντες φαίνονται μετὰ μὲν τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν ἀνατέλλοντες, πρὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ καταδύνοντες. τοῖς δὲ βορειοτέραν ἔχονσι τοῦ διὰ μέσων τὴν θέσιν ἀνάπαλιν ἡ μὲν 10 ἐσπερία ἀνατολὴ τηρεῖται προχρονοῦσα τῆς ἔφας δύσεως καὶ τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἵδιον, ὅτι πάλιν τὸν μεταξὺ τούτων τῶν δύο φάσεων χρόνον φαίνονται μὲν, οὕτε δ' ἀνατέλλοντες οὕτε δύνοντες, ἡ δὲ ἔφας ἀνατολὴ προχρονεῖ πολλάκις τῆς ἐσπερίας δύσεως τῷ 15 μηκέτι τὸ τῶν ἀφανίζομένων καὶ ἐπιτελλόντων καὶ κρυπτομένων ἵδιον αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλονυμένων ἐνιαυτοφανῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἔφας ἀνατολῆς ἔως τῆς ἐσπερίας δύσεως χρόνον φαίνεσθαι δύνανται δύνοντες μὲν μετὰ τὴν τοῦ 20 ἡλίου δύσιν, ἀνατέλλοντες δὲ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ καλοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀμφιφανεῖς. διὸ καὶ παρατηρητέον ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς, ὅτι τοὺς ἐπιτέλλειν καὶ ιρύπτεσθαι λεγομένους τῶν ἀφανίζομένων εἶναι συμβέβηκε, τοὺς δ' ἀνατέλλειν ἔφους ἀπλῶς ἡ 25 δύνειν ἐσπερίους τῶν ἐνιαυτοφανῶν τε καὶ ἀμφιφανῶν, δομοίως δὲ τοὺς μὲν τὴν ἐσπερίαν ἀνατολὴν τῆς ἔφας δύσεως προχρονοῦσαν ἔχοντας τῶν κολοβο-

1. τέλεον] A, τελείως Unger. 9. βορειοτέραν] Unger cum Bonaventura, βορειοτέροις A. 19. τῆς ἐσπερίας — 20. δύνοντες] bis A.

Cambridge University Press

978-1-108-06366-1 - Claudio Ptolemaei Opera Quae Exstant Omnia: Volume 2:

Opera Astronomica Minora

Edited by Johan Ludvig Heiberg

Excerpt

[More information](#)

10

ΚΛΑΤΔΙΟΤ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΤ

διεξόδων, τοὺς δ' ἀνάπαλιν τὴν ἐφάν δύσιν τῆς ἐσπερίας ἀνατολῆς τῶν νυκτιδιεξόδων.

7. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς τάξεις τῶν φάσεων ἀριθμούνται τῇ παρούσῃ προθέσει σχεδὸν 5 τοσαῦτ' ἀν εἴη· κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ ἔτους χρονογραφίᾳ διὰ τὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐπουνίας ἐν ταῖς ἑμβολίμοις διὰ τετραετηρίδος ἡμέραις ἀποδιδούμενης ἐπὶ πολὺν χρόνον δύνασθαι τὰς αὐτὰς φάσεις ταῖς διμωνύμοις ἡμέραις ὡς ἐπίπαν ἐκλαμβάνεσθαι.
 10 τῶν οὖν ἡμερῶν ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Θῶθ νεομηνίᾳς ἐκτιθέμενοι κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑπογράφομεν, ἐφ' ὅσον ἔνεστι, τὰς συντελουμένας ἐν αὐταῖς φάσεις κατά τινας τῶν ὑποκειμένων κλιμάτων ὥρας προτάσσοντες ἐκάστης φάσεως πρὸς ἔνδειξιν τοῦ κλίματος τὸ
 15 πλῆθος τῶν συνισταμένων ἴσημερινῶν ὥρῶν τῆς μεγίστης ἡμέρας ἢ νυκτός, ἐν ᾧ γύγνεται παραλλήλῳ, καὶ ἔτι προσυποργάφοντες τὰς τετηρημένας πρὸς τοῖς παλαιοῖς ἐν ταῖς κατὰ τὰς ἐκκειμένας ἡμέρας τοῦ ἡλίου παρόδοις τοῦ περιέχοντος ἐπισημασίας, οὐχ
 20 ὡς ἀπαραίλλατως μέντοι ταύτας τε καὶ ἐκ παντὸς ἀποβηθομένας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ πολύ, καὶ καθ' ὅσον οὐδὲν τῶν ἄλλων αἰτίων πολλῶν ὄντων ἀντιπλητεῖ· τρέπεσθαι μὲν γάρ πως οἰητέον τὰς τῶν ἀέρων καταστάσεις καὶ παρὰ τοὺς ἐκκειμένους τῶν ἀπλανῶν πρὸς τὸν
 25 ἡλίου σχηματισμούς, ὥσπερ καὶ παρ' αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τὰς τροπὰς καὶ ἴσημερίας τοῦ ἡλίου πάροδον, οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις εἶναι τὴν πᾶσαν αἰτίαν τοῦ συμ-

6. διὰ τό] Buttmann (Ideler, Handbuch d. Chronolog. I p. 149), διά A. 7. ἡμέραις] Buttmann, ἡμέρῃ A. 10. τῆς] Unger, τῶν A. νεομηνίας] Unger, νεομηνῷ A. 13. κατέ] καὶ Unger. 20. τε] γε Unger. 22 sqq. ὅρα δι' ὅλον μετρ. A. 24. παρά] comp. A. 26. ἴσημερίας] Unger, ἴσημερινας A.